

दुश्चिकण्ठयिषः-सुचिकण्ठयिषः, चिकण्ठयिषः, चिकण्ठयिषितुम्, चिकण्ठ-
यिषा, चिकण्ठयिषणम्, चिकण्ठयिषित्वा, सञ्चिकण्ठयिष्य, चिकण्ठयिषम् २-
चिकण्ठयिषित्वा २, इत्यादीनि रूपाणि—इति विशेषः ।

(151) “कड मदे” (I-भ्वादिः-360. सक. सेट्. पर.)

काडकः-डिका, काडकः-डिका, चिकडिषकः-षिका, चाकडकः-डिका,
इति सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककठघातुवत् (148) बोध्यानि ।

(152) “कड मदे” (VI-तुदादिः-1380. सक. सेट्. पर. कुटादिः ।)

शतरि परम्-कडन्-न्ती-ती, इति रूपम् । ‘आच्छीनघोर्नुम्’
(7-1-80) इति नुम् विकल्पः । अन्यत्र सर्वत्रापि भौवादिककठतिवत्—
(148) रूपाणि ज्ञेयानि । ङकारान्तप्रकरणात् अस्य कुटादौ पाठः । कुटादि-
पाठस्य फलं किमपि न ।

(153) “कडि भेदने” (I-भ्वादिः-282. सक. सेट्. आत्म.)

‘कण्डयेदिति भेदे गौ, मदे तु शपि कण्डते ।’ (श्लो. 86) इति देवः ।

कण्डकः-ण्डिका, कण्डकः-ण्डिका, चिकण्डिषकः-षिका, चाकण्डकः-
ण्डिका-इत्यादीनि रूपाणि भौवादिककण्डतिवत् (149) ज्ञेयानि ।

(154) “कडि मदे” (I-भ्वादिः-360. अक. सेट्. पर.)

‘कड मदे’ (151) इत्यस्य पाठान्तरमिदम् ।

कण्डकः-ण्डिका, कण्डकः-ण्डिका, चिकण्डिषकः-षिका, चाकण्डकः-
ण्डिका-इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककण्डतिवत् (149) ज्ञेयानि ।

(155) “कडि भेदने” (X-चुरादिः-1582. सक. सेट्. उभ.)

‘कण्डयेदिति भेदे गौ, मदे तु शपि कण्डते ।’ (श्लो-86) इति देवः ।

इदित्त्वाणिचो वैकल्पिकत्वम् । णिजभावपक्षे—कण्डकः-ण्डिका,
चिकण्डिषकः-षिका, चाकण्डकः-ण्डिका, इत्यादीनि रूपाणि ‘कठि शोके’
(149) इति भौवादिकघातुवत् ज्ञेयानि । णिच्पक्षे तु कण्डकः-ण्डिका,
चिकण्डयिषकः-षिका, इत्यादीनि रूपाणि चौरादिककण्डयतिवत् (150)
ज्ञेयानि ।